

РЕШЕНИЕ

№ 1065

гр. София, 10.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 17.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Марияна Къскатийска, като разгледа дело номер **8730** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на К. Р. П. от Г. В., У. „Г. К.” № 96, ап. 3, срещу Заповед № 548 / 25. 10. 2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. за налагане на дисциплинарно наказание „понижаване в по-долен ранг за срок от една година”.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон, тъй като не е извършил посочените дисциплинарни нарушения, както и че в случай че са налице такива нарушения за тях отговорност следва да носи директора на Главна дирекция „Контролна дейност – ДАИ”, към която дирекция принадлежат областните отдели, на един от които жалбоподателя е началник. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноските по делото.

Ответникът - изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. /ИААА/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, а и това се установява от Заповед № 071 / 22. 02. 2010 г. на изпълнителния директор на ИААА, че жалбоподателя К. Р. П. е назначен на

длъжността „началник отдел” на областен отдел „Контролна дейност – ДАИ” - В., с ранг V старши, по служебно правоотношение.

С доклад рег. № 11-07-111 / 31. 08. 2010 г. на служители от ИААА, е посочено, че са констатирани пропуски в областния отдел „Контролна дейност – ДАИ” - В..

С писмо изх. № 11-07-111 / 01. 10. 2010 г. са изискани писмените обяснения на държавния служител.

С рег. № 11-07-111 / 06. 10. 2010 г. държавния служител е дал писмени обяснения по случая.

Със Заповед № РД-01-865 / 07. 10. 2010 г. на изпълнителния директор на ИААА, е образувано дисциплинарно производство срещу държавния служител П..

С протокол от 15. 10. 2010 г. дисциплинарния съвет е взел единодушно решение да бъде предложено налагането на дисциплинарно наказание „понижаване в по-долен ранг за срок от една година”, за виновно нарушение на служебните му задължения.

Със Заповед № 548 / 25. 10. 2010 г. на изпълнителния директор на ИААА, на П. е наложено дисциплинарно наказание „понижаване в по-долен ранг за срок от една година”, тъй като е прието че държавния служител, не е упражнил достатъчно контрол върху дейността на подчинените му служители и не е създал оптимална организация на работата на отдела. Конкретно се сочи, че в отдела тенденциозно се допускат грешки при проверки на изпитните листовки, налице е неприемане на документи за допускане до изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС, изземват се документи за проверка от служители на отдела без съставяне на приемо-предавателен протокол и е забавено насрочването на дати за изпити.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на 25. 10. 2010 г., а жалбата макар и постъпила при ответника на 10. 11. 2010 г., е изпратена по пощата на 08. 11. 2010 г. (стр. 98-100), поради което същата е подадена в срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган и в предвидената писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и на материалния закон.

Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 5 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „А., изпълнителния директор назначава държавните служители, изменя и прекратява служебните правоотношения с тях. При това положение изпълнителния директор се явява орган по назначаването на държавните служители и дисциплинарно наказващ орган, по смисъла на чл. 92, ал. 1 от ЗДСл.

Съдът счита, за неоснователни изложенията в жалбата доводи, че в случай че са налице нарушения за тях отговорност следва да носи директора на Главна дирекция „Контролна дейност – ДАИ”, към която дирекция принадлежат областните отдели, на един от които жалбоподателя е началник. Съгласно чл. 18а от Устройствения правилник на агенцията, именно областните отдели „Контролна дейност – ДАИ” организират и провеждат изпити на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС и създават база данни за изпитаните кандидати. В конкретния случай жалбоподателят, е наказан тъй като е прието че държавния служител, не е упражнил достатъчно контрол върху дейността на подчинените му служители и, не е създал оптимална организация на работата на отдела именно във връзка с провеждане

на изпити.

Видно от приложената длъжностна характеристика (стр. 111-115) за длъжността заемана от жалбоподателя, същият е запознат срещу подпис със задълженията, произтичащи от заеманата длъжност и общото задължение да организира, осъществява контрол и отговаря за цялостната дейност на областния отдел.

Безспорно е също така, че жалбоподателя е запозната с пропуските в дейността на служителите от отдела, което не се отрича в дадените от П. писмени обяснения, но се твърди, че това е резултат на недостатъчната кадрова обезпеченост, като и че положението в другите областни отдели били същите. Независимо от така посоченото, съдът счита, че в случая действително е допуснато нарушение на служебната дисциплина, тъй като независимо от намаления брой служители, задължение на началника на отдела, е да организира неговата цялостна дейност по такъв начин, че да се изпълняват своевременно служебните задължения. В тази връзка посочването, че в другите областни отдели положението било същото е без правно значение за настоящия случай доколкото дисциплинарният отговорност е лична и същата е ангажирана именно поради неизпълнение началника на отдела да организира по оптимален начин неговата дейност.

В тази връзка съдът счита, че безспорно са осъществени нарушенията на служебните задължения, доколкото същите не се оспорват от страна на жалбоподателя, изразяващи се в неприемане на документи за допускане до изпит и забавено насрочване на дати за изпитите, като недостатъчния брой служители, не е извинение, тъй като началник отдела е следвало да организира дейността по най - оптимален начин.

Безспорно, е също така, че четирима служители от отдела са допуснали грешки при проверяване на изпитни листовки, като при положение че това става в твърде голям интервал (31. 03. 2010 г. – 18. 08. 2010 г.), по различно време, което очевидно сочи не достатъчна квалификация на служителите от отдела. В същото време, в раздел V – основни задължения от длъжностната характеристика на жалбоподателя, т. 17, е посочено като задължение за началника на отдела да организира и провежда мероприятия с цел оптимизиране работата на областния отдел и повишаване на професионалната квалификация на служителите в нея, включително и индивидуален инструктаж.

Единствено недоказано, според съда, е посоченото нарушение изразяващо се в изземване на документи при проверка, без за това да се съставя приемо-предавателен протокол, което било в нарушение на Указания за контролната и административнонаказателната дейности и дейности по прилагане на ПАМ в ИААА, тъй като такова изискване, е въведено едва с писмо рег. № 11-36-106 / 27. 07. 2010 г. (стр. 88), поради което макар и логически необходимо, същото не е било въведено като правило за поведение. Независимо от това, доколкото са безспорно доказани останалите нарушения на служебните задължения, съдът счита, че правилно е наложено конкретното дисциплинарно наказание.

Предвид гореизложеното заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на жалбоподателя е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

При този изход на спора ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК,

да заплати на ответника сторените разноси, но такива не са поискани, поради което разноси не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на К. Р. П. от Г. В., срещу Заповед № 548/25. 10. 2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „. А. за налагане на дисциплинарно наказание „понижаване в по-долен ранг за срок от една година”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: